

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre ... 8 kor.
Fél évre ... 4 „
Negyed évre ... 2 „

Pénzküldemények a

Szászvárosi Könyvnyomda R.-T. címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. november 26.

61. szám.

Erdőőrök és vadászok kincsestára.

(Folytatás és vége.)

Egy olyan művet, mely az erdészeti és vadászati altiszti személyzet összes írásbeli teendőinek mintagyűjteményét magában foglalja, nem lehet szűk keretek közé szorítani, mert ezek a teendők — a szolgálat gyakorlati oldalának nem csekély hátrányára — a legutóbbi években fellelő felszaporodtak, szaporodnak most is folyton s csökkenésükre a közel jövőben sincs ki látás.

Azok, a kik benne vannak akár az erdészeti, akár a vadászati szolgálatban, nagyon jól ismerik az irodai teendők terhét, mert bizony midőn egész napi külső szolgálatuk után elfáradva, elcsigázva haza térnek, nem engedhetik át magukat a jól megérdemelt csendes pihenésnek, hanem gyakran bele a késő éjszakába, hosszú órákon át kell még az íróasztal mellett görnyedniök, hogy tett tapasztalataikról jelentéseiket megtehessék, a munkások névjegyzékét s béreit összeállítsák, a kiszolgáltattott anyagokat elnaplózzák, az erdőkihágási naplóikat rendbe hozzák, a kihágók ellen a feljelentést megtehessék stb. stb.

Ennyi irodai munka elég sok még az olyanoknak is, kinek az irány, a fogalmazás teljesen hatalmában van, ki teljesen jártas a számvitelben s így azt teljesen önállóan, minden idegen utmutatás nélkül elvégezni képes, de hogy mennyi fejtörést, izzadást okozhat az olyannak, ki az

irodai teendőkben kevésbé jártas és inkább a szolgálat gyakorlati oldalának embere, azt mindenki könnyen elképzelheti.

Terhes az irodai munka kivált ott, hol az alkalmazott felettes hatóságától távol teljesíti szolgálatát s így a főnökével való szóbeli érintkezés lehetetlen lévén, még a leglényegtelenebb dolgokat is írásba foglalni kénytelen. Ilyen helyzetben vannak leginkább a kincstári és az állami kezelésbe vett erdőknél, no meg egyes nagyobb uradalmaknál alkalmazottak.

Volt alkalmunk számos erdőőri szolgálati könyvet megtekinteni s ilyen alkalmakkor kezünkbe kerültek olyanok is, melyeknek tulajdonosai és vezetői a gyakorlati szolgálatban a legkitünőbb erdőőrök közé tartoztak, de mikor írásra került a sor, tolluk szüleményei a legrettenetesebb csodabogarak voltak, nem is szólva arról, hogy egyöntetű, egyforma munkálkodást még az ugyanazon egy gondnokságnál szolgálóknál sem lehet találni.

Ne higye pedig azt senki, hogy az írás mestersége valami nagyon nehéz. Nem nehéz az egy csöppet sem, csak egy nagy hiba van a kréta körül, még pedig az, hogy ma minden ember tudományosan, cikornyás iránylyal akar írni s addig rágja a tollat, míg abból kikényszerít valami uriasan, tudományosan hangzó kifejezést, mely azután minden egyébbe beleillik talán, csak az ő eszmemenetébe nem és ebből támadnak azután a csodabogarak torzszülöttjei.

Ha minden ember gondolatait ugyanazokkal a szavakkal vetné papírra, a melyekkel azokat élő szóval, minden kifejezés keresgélés nélkül egyszerű szavakkal elmondaná, kész író lenne belőle, mert írásában lehetnének íráshibák, de nem lennének irányhibák, nyelvtani és szókötési botlások.

A mintagyűjtemény megszerkesztésénél tehát első sorban arra lenne helyezendő a főszó, hogy a bennfoglalt minták szabatos kifejezés mellett könnyen érthető, egyszerű írásmódban legyenek megszerkesztve, hogy azoknak más és más viszonyok között való felhasználása ne legyen nehézkes.

Nagy nehézség rejlik a mintagyűjtemény összeállításánál abban, hogy a különféle szolgálati ágazatok szerint az altiszti személyzet irodai teendői is felette változatosak, már pedig a mintagyűjteménynek csak akkor lenne meg az igazi abszolút becse, ha az minden viszonyok között használható lenne. Olyan ember, ki ezeket a különféle viszonyokat mind ismerné s így az azokhoz mért mintákat megszerkesztene és összeállítani tudná, alig van s így mielőtt a munkához lehetne látni, szükséges lenne a megfelelő adatokat összegyűjteni.

A mintagyűjteménynek ki kellene terjeszkednie úgy az erdészeti, mint a vadászati altiszti szolgálat összes teendőire, melyeket éppen ezért egyenként felsorolni szinte felesleges. Szükséges lenne azonban mentül több adatot össze-

gyűjteni arra nézve, hogy melyik vidéken, melyik ágazatnál mik azok a dolgok, melyek körül az irodai teendők forognak, hogy így azután az egy szakba tartozókat és egy tárgyra vonatkozókat csoportosítani s azok összességéből a mindenkinek egyaránt megfelelő mintát összeállítani lehessen.

Bele lehetne szőni a mintagyűjteménybe egyszerűbb erdőbecslési, famérési módokat, megvilágítva azokat könnyen érthető és utánozható példákkal. Meg lehetne szerkesztene az erdei kihágások feljelentésének mintáját úgy a közigazgatási hatóságok, mint a büntető bíróságok részére. Szükséges lenne összeállítani egyes munkálatok egyszerű költségvetéseit. Szóval mindenben benne kellene abban lenni, a mire csak szükség van és szükség lehet.

Mint már lapunk múlt számában közöltük, egy ilyen mintagyűjtemény összeállítására és kiadására szívesen vállalkoznánk, de hogy ezt megtehesük, nem elegendő arra csak az, hogy a kiadással járó költségek fedezve legyenek, hanem még ennél is szükségesebb, hogy az ahhoz szükséges anyag rendelkezésünkre álljon. Szóval szükségünk van arra, hogy munkálkodásunkban mások is segítségünkre legyenek.

Felkérjük ennél fogva mindazokat a tisztelt olvasóinkat, kik a dolog iránt érdeklődnek, hogy a saját szolgálati körükben szerzett tapasztalataik alapján velünk ne csak az írásbeli teendők körébe vágó dolgokat, hanem azok elinté-

Muki bácsi diadala.

— A „Független Ujság” után. —

Muki bácsi kocapuskás volt a szó „legnemesebb” értelmében.

Mert ámbár sokat bóklászott odakint, (igazán minden legkisebb tehetség nélkül arra, hogy valaha „vadászszá” lépjen elő,) azért kárt soha senkiben sem tett; sem puskástársait, sem a hajtókat, sem mást (ebbe a másba a vadspeciések is beleértendők) meg nem lőtt.

Nagyon szerették az öreg urat, mert ámbár eszményein rosszul lőtt, de annál vidámabb cimborá volt. Pompásan tudott adomázni, százával volt a raktárán mindenféle bolondság és tréfa; emellett jóhangu dalos volt és senki sem tudta olyan kacérul, olyan ellenállhatatlanul elnótázni vadászat közben, hogy

„meg-megálljunk, itassunk!!...“

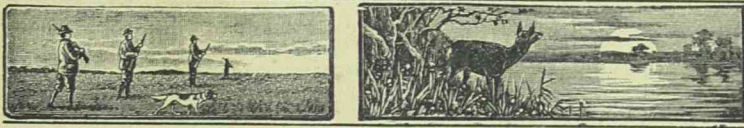
amely szíves figyelmeztetésnek mindig akadt engedelmes és alkalmazkodó követője, minthogy a Muki bácsi kucájában olyan itóka rejtett, a minek kóstolgatására nem mondhatta az ember, hogy oleum et operam perdidi.

Egynémely kedvelt szavajárása általánossá vált közöttünk; az elhibázott s annál jobban siető vadra ő szokta volt mondani, hogy ezt ugyan megsebesítette; ment is a nyul sebesen, ha az öreg ur rálőtt; s ennivaló volt ilyenkor, amint hosszasan utána nézett az iszkoló állatnak s csöndesen mormolta magában: „szented ne legyen, de sietsz!”

Szeretett gondolkodni, eltűnődni, amikor magára maradt, teszem a hajtásokban. Ilyenkor háttérbe szorult benne a „vadász” és elhatalmasodott a természetimádó. Gyönyörködött az égben, az őszi hervadásban, a hangyák sürgés-forgásában, s közben megfeledkezett arról, hogy iszen „vadászik”, hogy hol egy őzbak ugrott keresztül rajta, a mint a gyepen hasalt, hol a lába közt futott ki a nyul, a mikor merengve ácsorgott, sőt egyszer egy

zésének általuk gyakorolt módját is lehetőleg még a folyó évben közölni sziveskedjenek, hogy azokat azután tanulmány tárgyává téve, a szükséges összehasonlítás után a célszerűnek talált mintát kikereshessük, esetleg pedig a rendelkezésünkre bocsátott adatok felhasználásával illet magunk szerkeszthessünk.

Megfelelő buzgóság mellett sikerülhet majd ilyen módon egy örökbecsű művet létesíteni.

Oroszlánvadászat az ó-korban.

— „A Természet“ után. —

A mesés ó-kor nagy embereinek legtöbbje, így Egyptom fáraói, Babylonia, Asszírja és a perzsa birodalom hódító uralkodói, macedóniai Nagy Sándor, Görögország heroszai, Róma triumvirei és caesarai egyaránt kivették részüket az oroszlánvadászatokból. Csakolyan divatos és idegizgató sport volt az oroszlánok elejtése az ó-kor nimródjai között a nilusmenti országokban akkor, mint később a középkor szentföldre vonuló lovagjainál, vagy a jelenkor modern és hypermodern Gárdjainál, akár gerelyesek, akár íjászok, akár lándzsások, akár pedig a modern lőfegyver technikai csodáival fölfegyverkezett s Afrikába oroszlánvadászatra ránduló főurak, nábobok és sportkedvelő trösztkirályokról legyen szó. Hiszen maga az oroszlán is minden időkben a bátorság és nagylelkűség egyedül méltó igazi jelképe volt, kit Aesopustól Lafontaineig méltán dicsőíthettek az állatvilág hívatott remekirői.

Az oroszlán, a sivatag ura, a puszták fejedelme s az állatvilág királya hatalmas ur, ki ősidőktől szakadat-

lanul szemben találta magát az őt legyőzni kívánó antik és modern Heraklesekkal. Nem is csoda, hiszen a teremtes összes állatai között az embernek egyik legrettentőbb, de mindenkor méltó ellenfele volt, ki a nyájának soha nem szünő garázda pusztításával is kihívta az emberek haragját.

Az oroszlángyőző Herakles nemaeai vadászkalandja talán az első, melyet a mytthos megörökít s melyet leírásban már az ó-kor klasszikusai megörökítettek számunkra. Minden iskolás diák előtt annyira ösmert kaland ez, akárcsak Gérard oroszlánvadászatai s a megszámlálhatatlan újabbkori nimródok Bramarbasa-i s Münchhausen-ádjai, úgy, hogy legfeljebb már csak sajnálkozhatunk Eurysthenesen, ki irigy szemmel nézegette a szó igazi értelmében a „herkulesi“ vállakon pompázó hatalmas oroszlánbört.

Hellász és Macedónia berkeiben valamikor csakugy otthon volt az oroszlán a Krisztus előtti századokban, mint ma a lybiai pusztaság rejtettebb helyein; lassankint azonban kipusztult az Olymnos és Pindos berkeiből s talán éppen végpusztulását Európában volt hivatva megörökíteni a heraklesi monda.

A szabadságszerető görög népet eltiporni készülő Xerxes hadát, Xenophon s több régi történetíró tanúsága szerint, a peloponesosi hegyekből előtörő oroszlán-csapatok rettegették és tizedelték. Homér nem egy helyen dicsőíti az oroszlánvadászt. Az oroszlán elejtése már a klasszikus ó-korban is óriási veszedelmekkel járó vállalkozás volt s a legdicsőbb tettek közé soroltatott.

Plinius följegyzi, hogy Sulla idejében Görögország és Róma gyarmatai csak úgy hemzsegték az oroszlánoktól. Sulla egyizben 100 numidiai oroszlánt hozatott az arénába. A dugzagdag Pompejus százal már be nem érte s egyszerre 600 darabbal szerepelt. Maga a nagy Julius Caesar is csak 400-at volt képes saját és Róma szórakoztatására előteremteni.

róka majdhogy el nem vitte a tarisznyáját, a mibe beleakadt, minthogy Muki bácsi kényelemszeretéből levette a válláról s a bozótba dobta maga elé.

Ilyen volt Muki bácsi, mint „vadász“; természetes dolog, hogy nem is nagyon számítottunk reá, ha eredményt akartunk elérni; ő csak olyan lógós volt, egyebet maga sem akart, az ambíció nem csiklandozta tulságosan. Még ő maga tiltakozott, nehogy olyan helyre állítsuk, a hol sok a vad, mert akkor nem szivhatja elég nyugodtan az ő nélkülözhetetlen tajtékipáját. No, nem is állítottuk jó helyekre. Mindig csak a „széleken“ volt valahol beosztva, nem is annyira azért, hogy lőjjön, hanem inkább, hogy visszariadjon tőle a kitörni készülő vad. Azt ugy is tudtuk, hogy el nem buvik, hanem inkább mutogatja magát. Még a mi nekiment volna talán azt is messziről megijesztette azzal, hogy kiállott elibe s elkezdte célozgatni.

Egyszer vaddisznó-vadászatot rendezett a b—i erdősz és csak olyan vadászokat hívott meg, a kikre komolyan számíthatott, mert bizonyosra akart vadász-

tatni, minthogy az urasága sürgősen utasította, hogy küldjön fel Budapestre, a fő- és székvárosi konyha számára, egy makkos vaddisznót.

Az egyetlenegy nem odavaló meghívott az öreg Muki volt. Őt más szemmel nézte mindenki, mint a többi. Neki privilégiumai voltak és különben is, a mint mondtam, akadt számára olyan oldalállás, a hol még soha vaddisznót senkisémm lőtt agyon, de azért oda is kellett puskás, mert a régi közmondás szerint: „vad csak a sipka mellett nem lehet“.

Az erdősz felállította a vadászokat s nemsokára kezdődött a hajtas.

Meglehetősen sűrű erdőben voltunk, s néhol a puskások alig állottak egymástól negyven-ötven lépésnyire, mert a vad különben könnyen elosonhatott volna közöttük észrevétlenül.

Muki bácsi, persze, nem itt kapott helyet. Valahol a nyiltabb vonalon gubbasztott; kétségtelenül pipával a szájában most is, ami egy okkal több volt, hogy ő rá ne menjen vaddisznó.

Az oroszlánok elejtése, sőt törbeajtása is, a löfegyverek hiányától eltekintve, abban a korban a mainál sokkalta veszedelmesebb vállalkozás volt. A vermek, melyeket erre a célra készítettek, szerfelett kezdetlegesek voltak. A verembe került oroszlánok kiemelése, Rómába szállítása megszámlálhatatlan emberéletbe került.

Claudius császár magas méltóságokra emelte azt az egyszerű, de bátor pásztort, ki az addig szokásos verembeajtás helyett köpenyt borított az oroszlán fejére s az állatot zavarba ejtve, azzal hamarosan el is bánt. Az oroszlánok ártalmatlanná tételének ezt a módját Róma cirkuszában, főként a keresztényüldözések idejében, számtalanszor produkálták.

Marcus Antonius triumvir a pharsalusi diadal után oroszlánok által vont kocsiban tartotta triumphatorként bevonulását Rómába. Hadrianus császár egyizben állítólag egymaga 100 oroszlánt ölt le a cirkuszban. Sokkal hihetőbb Marcus Aurelius caesar tette, ki kegyenceivel együtt 100 oroszlánt nyilvesszőkkel ölt le egy ünnepély alkalmával.

Ám az oroszlánok ilyen tömeggyilkolásai korántsem hőstettek s így alig sorolhatók közvetlenül az oroszlánvadászatok körébe; mindamellett a vadászat az egyes oroszlánra a caesarok idejében is, dicsteljes kedvtelés volt.

Oroszlánokban leggazdagabb vadászterület mindenkor Numidia volt Afrikában. Nyilvesszővel, lándzsával egyaránt üzték, üldözték a hatalmas állatot. Ezek a kezdetleges fegyverek éktségtelenül kiválóbb egyéni bátorságot igényeltek.

A római patricius hős ivadéka rendszerint néhány meghittebb, kipróbált rabszolga kíséretében utazott Numidiába az oroszlánvadászatokra. A vadászterületen két tüzesvérű paripa várta és vitte a római kor sulyos kétkerekű kocsiján a lelkes nimródót. Numidiu lovai előtt nem volt szokatlan az oroszlánvadászat, mindamellett,

mihelyt a királyi vad közellétét megérezték, nem lehetett többé őket féken tartani; száguldó rohamban, hattyathomlok menekültek előre.

A vadásznak a nap lovait hajtó Phaëton apjánál izmosabb kocsisnak kellett lennie, hogy állatait a veszedelmes ellenség közelébe hozhassa annyira, hogy általában a kocsiból kiröpített nyilvesszőkkel eltalálhatta. Ha a nimród nem volt elsőrangú íjász s ha csak a nyilvessző nem az oroszlán szemébe vagy torkába furódott, a könnyebben sebzett állat tüstént ellenének fordult. A legbiztosabb kezű vezető sem korlátozhatta most már fékvesztett paripáit s azok örült száguldozásban röptek végig a beláthatatlan pusztaság járatlan utain. A dühtől tajtékzó oroszlán mindenütt nyomukban. Az állatok ura, fajeredetéhez hiven, óriási ugrásaival folyton kisebbitte a közte és támadói közt elterülő távolságot. A sivatag fakó homokja csak úgy porzott, szikrázott a rohanó paripák s a haláltugró oroszlán lábai alatt. A távolság folyton kisebbedett, még egy szempillantás, — az oroszlán a kocsi oldalába kap, a torkának irányított lándzsa ércét vérben tajtékzó szájjal mardossa dühében... ámde most már közvetlen közelből éri ellene biztos nyilvesszeje s szemevilágával együtt fejedelmi életét is kioltja. Patakozó vérét mohón felissza a sivatag örökké szomjas homokja.

A gyakorlott kezű római a gerelylyel (pilum) is oly csodálatos ügyességgel bánt, hogy a röppenő vassal ellenét 25 méternyi távolságból is halálra sebezte; ám Róma büszke és bátor oroszlánvadászána a könnyű lándzsa és nyilvessző volt egyedüli fegyvere.

Idővel Rómában is keletkeztek bizonyos vadászati védegyletfélék, melyek kellő időben közbeléptek s a folyton üldözött oroszlánok számának rohamos apadása a vadászatkedvelő caesarokat s egyéb római előkelőségeket arra birták, hogy Krisztus után már a 2-dik és 3-dik századokban a szakadatlan üldözéseknek gátat

A hajtók egyet-egyet bugva, ümmögve, a fák de- rekát kopogtatva s a sűrűség közé botjaikkal becsap- kodva vonultak végig az éppen soros erdei parcellán. A vadászok reménykedve várták, hogy mi lesz.

Egyszer csak elordítja magát valamelyik bratye az erdő mélyén; — Disznó! disznó! Ne bocsásd! Nu lásze, hej! . . .

A vad tehát megmozdult. A dolog komolylyá vált.

Azt hiszem, akadt köztünk olyan is, akinek egy kicsit vacogott a foga, ha nem is a félelemtől, de hát a vadászláztól.

Az egyik szomszédom keresztet vetett, s máig sem tudom, vajjon magához akarta-e imádkozni a disznót, vagy azt jelentette az áhitatos gesztus, hogy „apage satanas!”

„Disznó! disznó!” hangzott újból és most már szemfüllé váltunk mindannyian; vártuk, hol lőnek; ki lesz a szerencsés, akire rámegegy a vad.

Hát amint így lesem a pukkanást valahonnan, s

magam is epedve sóvárgom, hogy bárcsak erre jönne a fekete vendég, hallom ám: „brumm-brumm!”

Alácsszolgája! Tehát másnak kedvezett a szerencse. De alighogy ezt magamban elgondolom, megint hallom: „brumm-brumm!”

Ohó, ennek fele se tréfa. Ugylátszik, először el- hibázták a disznót s most megint ráduplázott valaki.

Még el sem döntöttem, hol is lőhetek tulajdon- képpen, megint szólt kétszer egymásután a puska: „brumm-brumm!”

De iszen ez a hat lövés mind ugyanarról a pont- ról dördült el! Most már megállapíthattam a hang irá- nyából.

„Brumm!” ráadásul mégegyszer, hetedszer.

Azután csend.

No itt nagy dolgok történtek. Hét lövés egymás- után, mind egy helyről! Nincs másképpen, a disznó elesett, de még élt s kegyelemlovésekkel kellett végkép veszélytelenné tenni. De vajjon ki volt az a szerencsés fickó? Hm!

vessenek. Császári parancs szabott szigorú büntetést a tilalom vétőire; persze az előkelő római tetemes pénz-bírság árán megválthatta büntetését. A császári parancs annyira szigorú volt, hogy az oroszánt öltö, még ha jogos önvédelem esetén is, büntetést rótt.

Magát az oroszánt, mint az állatok uralkodóját, imperatori rendelettel „császári vaddá“ deklarálták s most már egyedül csak a császár képezett kivételt, aki megengedhette magának, sőt kinek joga volt az oroszánokat tetszése szerint pusztítani, vadászgatni s a fejedelmi vad küzdelmeiben az aréna porondján gyönyörködni.

A szigorú császári tilalom Rómában, Nagy Theodózius haláláig, vagyis a birodalom kettészakadásáig teljes érvényében fennállott.

VADÁSZATI ROVAT

Az idomított vizsla átvétele.

Vitás dolog, hogy a mikor az idomításba adott vizsla hazakerül és a vadász ur megkapja kutyáját, a vadász ur a hibás-e, ha a kutya nem jó vagy az idomító az okozója, hogy az idomított kutyával vadászni nem lehet?

Első sorban föltétlenül a vadász a hibás, a ki kutyáját az idomítótól utánvétel mellett veszi át, mert így nincsen arról meggyőződve, hogy a kutya tényleg készen van-e és megfelel-e azoknak a követelményeknek, a mit egy jó vizslától várni lehet.

Mit lehet és mit kell egy idomított vizslától, ha az az első mezőnyben van, követelni, megkivánni? Az első és legfontosabb követelmény az, hogy a kutyának kifogástalan jó orra legyen. Ezt az idomító nem adhatja meg, ezt a kutyának örökölnie kell. Éppen ezért mindig

telivéreket tanácsos tartani, mert ezeknél nagyobb a biztosíték az említettek nézve. Ezeknek ugyanis több nemzedéken át jó szimatu elődjek voltak. A többi az idomítótól kell követelni. Az első mezőnyben lévő kutya állja a vadat, ha a vad kirebben, vagy vackából kitör, feltétlenül helyben kell maradnia. Legtökéletesebb a kutya, ha a vad kitörésekor lövésre, fektető jelekre, bármily távol-ságban van is, azonnal lefekszik, hívó füttyre vagy jelre azonnal visszajön, parancsra hátul marad és csak parancsra megy előre keresni. A fiatal kutya keresési módja egyéni és néha családi tulajdonság; némelyik kutya már az első mezőnyben kitűnően fel tudja használni a szelet, némelyiknek pedig hosszas gyakorlat kell ahhoz, hogy megértse a szél felhasználásának nagy hasznát.

Rövidesen összefoglalva az említetteket, az idomított kutyának parancsra feküdni kell, feküdni kell lövésre is és feltétlenül feküdni kell a vad kitörésére. Az a kutya, a mely a vad után rohan, a melyik a lövéstől fél vagy lövésre a felrebbenő vad után vagy pláne nyul után szalad, hívásra vissza nem jön, nincsen kellőképen idomítva. Vagy ha van is, rosszabb a nyers kutyánál.

Ebből pedig az következik, hogy ha kutyát idomításba adunk, mindenekelőtt feltétlenül követeljük a kutya bemutatását az átvétel előtt, mert csak akkor tudjuk biztosan, hogy az idomító egyáltalán foglalkozott-e kutyánkkal vagy nem?

Az apportírozás azonban egészen más kérdés. Az első mezőnyben lévő kutyával nagyon csinján kell bánni a vad elhozatalánál. Rég bebizonyított tény, hogy az a kutya, a melyik kitűnően hozza el a vadat, a legritkább esetekben szokott nyul-, vad- és lövés-tiszta lenni, mert a vad elhozatala a legtöbb esetben iskolája annak, hogy a kutya nemcsak a lövött, esetleg sebzett vadat, hanem az egészséges vadat is üldözze. A jó vizsla nagy kincs a szenvedélyes vadásznak, hanem úgy is kell idomítani, úgy kell átvenni, hogy a vadásznak csakugyan

Alig vártam, hogy az immár végefelé járó hajítást befejezzék. De a társaim még türelmetlenebbek voltak. A mint hajítás után összekerültünk, mindenki mohón tudakolta: ki lött? mit lött? megvan-e a disznó?

Hamarosan megállapítottuk, hogy a lövések kint történtek az oldalállások valamelyikén. A disznó tehát az egyszer ott tört ki, a hol senkise hitte volna.

Jött az erdész is és vállat vonva mondta: — Csakis Muki bácsi lödözhetett, ő van azon a ponton, a honnan a lövések hallatszottak.

Mindenki együtt volt már, csak Muki bácsi hiányzott. Annál bizonyosabb, hogy ő a nap hőse. A disznójával van elfoglalva, azért nem siet közénk.

Hát akkor menjünk mind ő hozzá.

Gyors ütemben indultunk, mert nagyon kíváncsiak voltunk. Arról beszélgettünk, hogy Muki bácsit hogyan ünnepeljük. Voltak, a kik bizonyosra vették, hogy most lött először disznót, tehát meg akarták csapni, fel akarták avatni vaddisznó-vadászszá. Mások ezt ellenezték.

Nem kell bántani szegény öreget, hanem fizessen áldomást.

Még nem jutottunk dülőre terveinkben, a mikor már ott voltunk a Muki bácsi „standjánál“, a hol ő gögősen nézett felénk.

Egy pillanatig meghökkenve, bámulva állottunk, azután harsogó kacagásban törtünk ki.

Az öreg ur előtt tudniillik ott feküdt egy — mokus. Arra puffogatott hétszer egymásután.

BÁRSONY ISTVÁN.

öröme teljék benne és olyan helyen kell idomíttatni, a hol a vizsla jószágáért feltétlenül szavatosságot vállalnak. Ott, a hol egy ember évente 30—40 darab vizslát idomít, bármilyen kitűnő idomító is az illető, nem lehet valamennyit tökéletesen idomítani.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

A baromfibetegségek elleni védekezés.

(Folytatás és vége.)

Nem kevésbé hasznosak, sőt a baromfi egészségének megóvása szempontjából mindinkább nélkülözhetetlenek van elismerve egy nappali esővéd berendezése. Ha valamely udvarban aképen és csak annyi baromfi tartatik, hogy a gazdasági épületek elég védelmet nyújthassanak rossz időjárás ellenében, úgy egy külön építmény felállítása fölösleges lehet; ha azonban a baromfiházak nyílt helyen állanak, vagy egyáltalában olyan a fekvésük, hogy többé-kevésbé a zord időjárásnak és szeleknek szabadon ki vannak téve, úgy a baromfinak szüksége van védelemre a baromfiházon kívül is, mely utóbbiakba nappal legfeljebb tojni szállnak be. A baromfiházaknak tényleg legjobb mintája esővéddel van megtoldva, vagyis egy olyan zárt helyiséggel, mely esetleg terjedelmesebb az alvásra szolgáló tulajdonképpeni háznál és mely toldalék fából készült tetőzettel és oldalfalakkal van ellátva, homlokoldala pedig dróthálóból készül. Egy ily módon berendezett szállás természetesen nagyobb költségbe kerül, mint a rendes baromfiház, mert körülbelül kétszer annyi faanyag szükségeltetik hozzá, ezzel szemben azonban jelentékeny segédeszköz a baromfi egészségének megóvására és a téli tojás előmozdítására. Hideg időjáráskor és a midőn hó borítja a talajt, a baromfi ezen előépítménybe zárható, melyhez a fentiek felül egy fából készült és esős vagy havas időben alkalmazandó külön záróajtó is készítenendő. Szükséges, hogy az esővéd padlója mindig száraz és bármily nemű alommal jól betakarva legyen, a kukorica pedig ezen alomra reászórható, mert ezáltal a baromfinak alkalom adatik a tevékenységre a szemek keresgélésének szükségessége folytán. Minél több mozgásra tesznek szert, hideg időben különösen annál jobb, mert a vérüket jobban keringésben tartja és megóvjá őket a meghűléstől. Tény — és ezt ismételten hangsúlyozzuk — hogy a szárnyas udvarban semmi sem mozditja elő nagyobb mértékben az egészségi állapotot, — a mindenki előtt nyilvánvaló és feltétlenül megkívánt, helyes éjjeli elszállásoláson és takarmányozáson kívül — mint egy nappali tartózkodásra szánt védőhely, melyben az idő zordonságával szemben mindig szárazságra és melegségre tehet szert a baromfi. Az ezzel szemben járó nagyobb költség hamarosan megtérül azáltal, hogy az ilyképpen tartott baromfi tojóképesége emelkedik különösen a téli időben, midőn a tojásoknak legnagyobb értékük van. Ily berendezés mellett továbbá szárnyasaink

sokkal nagyobb ellentálló képességgel is fognak birni mindennemű betegségekkel szemben és így a rendesen csekély hatással bíró gyógyszerek költségeit kikerülhetjük és a jelentéktelen költségtöbbletet tényleg többszörösen is behozzuk. Midőn a szárnyas udvar betegségek színhelyévé válik, csak pusztulás és veszteség jár a nyomában és ez az oka annak, hogy sokan, a kik valamikor baromfit tartottak, avval felhagytak, azt állítván, hogy a baromfitenyésztés nem jövedelmező. Mi azonban határozottan állíthatjuk, ha a baromfitól a betegségeket rendes gondossággal távoltartjuk, úgy ezen gazdasági ág nagyon is jövedelmező.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **A világ legmagasabb épülete.** Newyorki levelezőnk írja: Egy minden tekintetben eredeti és páratlan épület fog nemsokára épülni Newyorkban. Az épület magassága a párisi Eiffel-tornyot is csaknem 300 lábbal múlja fölül. Az épület torony alaku lesz, s magassága 1250 lábra van tervezve. A torony alaku épületen lesz mindenféle szállító eszköz, terras, mulatóhely, csillagvizsgáló s időjelzőhivatal. Építője után Weber-torony lesz a neve. Az épület annyira ki fog emelkedni a többi épületek közül, hogy a Park Row Building 382 láb magasságával s a Szent Pál-templom 308 láb magasságával egészen el fog tűnni mellette. De nemcsak az épület magassága lesz a fő vonzó ereje. Az üzletember irodát bérelhet ott, az elfáradt ember hűs levegőt szívhathat 1100 láb magasságban a tenger színe fölött berendezett terras-kertben s a csillagász itt jut a legközelebb ahhoz, hogy kutathasson az égtestek után. De egyuttal arról is gondoskodnak, hogy az életuntak ne ugorhassanak a végtelen mélységbe. A tervek készítésében immár annyira előrehaladtak, hogy az épület aránylag rövid idő alatt készen lesz. Newyork legbefolyásosabb üzletembereinek tetszését annyira megnyerte a terv, hogy a szükséges nagy összegű pénz máris együtt van és az alapozási munkát még a tél előtt megkezdik. Az egész épület pedig egy év után teljesen kész lesz. A tervek szerint nyolc elevátor fog az épületben közlekedni s óránként 1250 személyt szállíthatnak. A főerkélyen 1100 láb magasságban kert lesz. Posta és táviró, nyilvános telefon-állomás, frissítő-hely, öltöző szoba lesz itt. A megállóhelyeken a kalauzok fogják tájékoztatni a közönséget, hogy merre vannak Newyork és a vidék egyes részei, egyuttal látócsöveket is lehet majd kapni mindenütt. Több szobát tudományos vizsgálódók számára rendeznek be.

Az épület alapjától föl a 300 láb területű erkélyig 18 emelet lesz. Egyik helyen színházat redeznek be, másutt muzeumot. A második emeleten elsőrangú vendéglő foglal helyet.

Weber, az épület tervezője, elnöke a csikágói Weber Steel Concrete Chimney Company-nak. Kürtő

csöveit mindenütt ismerik, s egymaga egy sereg mérnököt s munkást foglalkoztat. Az egész torony építésére személyesen fog felügyelni.

A Weber-torony összes költségei két millió dollárra rugnak, beleszámítva minden diszitést és villamos felszerelést stb. Ha az épület készen lesz, tizenötezer embert fogadhat be magába naponta.

NAPI HIREK.

— **Postai megbízások.** Az elmúlt hét elején száznál több postai megbízást indítottunk utnak, melyek összege az ezer koronát megközelíti. Ezen az uton is kérjük azokat, a kiket postájuk a címükre érkezett megbízás kiváltására felhív, hogy azt ne utasítsák vissza s ne sorakozzanak ez által azok közé, a kikben való bizodalunk megrendült. Szívesen mellőztük volna az előfizetési díjak beszédésének ezt a módját, — melyet egyébként más szaklapok is alkalmaznak, — de már nem várhattunk tovább, mert a hátralékosok felszaporodása folytán abba a kellemetlen helyzetbe jutottunk, hogy még a nyomdával szemben való kötelezettségeinknek sem vagyunk képesek megfelelni, így tehát csak jogos és méltányos az a kívánságunk, hogy azok, kik lapunkat eddig szívesek voltak elfogadni, most év zárán annak árát is kiegyenlítsék. Egyébként a megbízások sorsáról annak idején be fogunk számolni.

— **Eljegyzés.** Dragomir Pompéjus uradalmi erdővéd és lapunk buzgó hive, ki a biharmegyei Remecen van állomáson, eljegyezte magának leendő hitestársául Mán Mathild okleveles tanitónőt. A fiatal jegyeseknek őszinte szívből kívánunk szerencsét kötendő szép frigyükhöz!

— **Harc az orvvadászokkal.** A bánkuti erdő mellett levő Fácánosban — mint azt Aradról írják — a minap valóságos harc támadt az erdőőrök és orvvadászok közt. A bánkuti uradalom erdőőrei ugyanis már régóta tapasztalták, hogy az erdőben vadorzók garázdálkodnak s a vadállományban jelentékeny pusztítást tesznek. F. hó 16-án este Mazán Mihály, Nyáry János és Fodor József bánkuti erdőőrök összebeszéltek, hogy lesbe állanak. Nemsokára a Fácánosból egymásután két lövés hangzott. A három erdőőr erre a Fácánosba sietett, hol három orvvadászt találtak, kik az uradalom vadjaira lövöldöztek. A mint az orvvadászok megpillantották az erdőőröket, kétszer rájuk lőttek, de lövéseik nem találtak. Az erdőőrök visszalöttek, a miből valóságos harc keletkezett. Miután az erdőőrök folyton tüzeltek s a távolság mind rövidebb lett, az orvvadászok futásnak eredtek. Menekülésük közben egy sörét Szabó András vadorzó lábát találta s ez sántítva futott tovább társaival, míg egy ismerős kocsival találkoztak, melyen Nyakamarásra hazamenekültek. A csendőrség még aznap elfogta a vadorzókat, ezek azonban azt állítják, hogy vásárra indultak s az erdőőrökre tévedésből lőttek, mert utonállóknak nézték őket.

— **Egy községi jegyző merénylete.** Gyulay Ödön dedrádi községi jegyző Scherer Mihály községbíró a községházában revolverrel meglőtte. A golyó Schernek lágyékába furódott. Gyulay tette után futásnak eredt. Csakhamar köztudomásra jutott a községben Gyulay merénylete és az egész község Gyulay keresésére indult, a kit a szántóföldeken elfogtak. Gyulayt megkötözték és Scherer lakásának kapufélfájához erősítették, majd agyba-főbe verték. Orth segédjegyző igyekezett Gyulayt a parasztok kezéből kiszabadítani, aki azonban szintén pórut járt, mert a földühödött lakosság őt is veszedelmesen összeverte. Gyulay Ödön jegyző és Scherer Mihály községbíró között már régen ellenséges viszony áll fenn és a tavalyi segédjegyzőválasztáskor élesedett ki közöttük az ellenségeskedés.

— **Elzüllött tanitónő.** Székesfejervárról jelentik, hogy az ottani rendőrség letartóztatta Bitskey Konstancia okleveles tanitónőt. Egy évtizeddel ezelőtt még a balázsfalvi állami leányiskola igazgatónője volt. A föl-tünően szép fiatal asszonyt akkor elvette Ditrói János ottani vagyonos kereskedő, de házasságuk csak rövid ideig volt boldog. Az asszony megismerkedett Weisz János hirhedt délvidéki pénzhamisítóval s megszökött vele. Egy ideig együtt éltek, mignem egy kiterjedt pénzhamisító bandával együtt, ők ketten is fogságba kerültek. A temesvári törvényszék akkor Bitskey Konstancát másfél évi fogházzal sújtotta. Mikor a fogságból kiszabadult, vidéken nevelőnői állást vállalt. Így került legutóbb Koller Pál alsó-alapi földbirtokoshoz, a honnan néhány nappal ezelőtt elbocsájtották. Székesfejervárra jött, a hol megismerkedett Pipe István munkátlan pincérrel. Egy külvárosi fogadóban vettek szállást, a hol mint házastársak szerepeltek. A rovott multu pincér marhakereskedőnek adta ki magát, a mi bizalmat keltve a fogadósba, nykara-főre hitelezett neki. Tegnap korán reggel azután észrevétlenül megszöktek a fogadóból. Előbb azonban fölfeszítették a lakásban levő ruhásládát s teljesen kifosztották. A fogadós följelentésére a rendőrségnek sikerült a szökevényeket kézrekeríteni.

— **Betörők Frigyes királyi herceg vadászházában.** Pécsről jelentik: A Frigyes királyi herceg uradalmához tartozó karapáncsai vadászházában betörők jártak a minap éjszaka. Az irodahelyiség ablakán mentek be, s ott emelték ki a Wertheimszekrényt, a melyben 10.720 korona készpénz és 585 korona értékű bélyeg volt. A betörők kocsin szállították el a kasszát s az uradalmi révén átkelve, a Bácskába menekültek.

— **Borzalmas halál.** A Midwale acélgyárban borzalmas szerencsétlenség történt. Két munkás, a ki az acélöntőben dolgozott, nem hagyta el elég gyorsan az öntőt s egy 800 mázsányi folyékony acélmassza meglepte őket. A két munkás teste ugyanabban a pillanatban hamuvá és gázzá változott át s még egy gombot sem lehetett ruhájukból megtalálni. A Midwale-társaság az acél alsó részét levágatta s ezt a mintegy 80 mázsányi acéltömböt el fogja temettetni a szerencsétlenül járt munkások helyett, a kiknek maradványai az acéltömbben vannak.

— **Vasuti szerencsétlenség.** Nov. 15-én reggel 8 órakor az Aradról Brassó felé menő vegyesvonat Gyulafehérvár és Alvinc között nyílt pályán kisiklott. 12 utas könnyen, 5 súlyosan megsebesült. Nyolc kocsi összetört. A balesetről az államvasutak igazgatósága a következő jelentést adta ki: „E hónap 15-én a Piskiről Tövis felé reggel 6 órakor induló 622. számú vegyesvonat Alvinc—Gyulafehérvár között még eddig ki nem derített okból a nyílt vonalon teljesen kisiklott, a kisiklás következtében súlyosan megsérült öt III. osztályú utas, könnyen megsérült egy I., egy II., és tíz III. osztályú utas. A mozdony és a vonatkísérő személyzet közül senki sem sérült meg. A szigorú vizsgálat folyamatban van.” A forgalmi akadályt másnapra elhárították. A megsérült utasok közül négyen meghaltak.

— **Drágán megfizetett pálinka.** Urikány községben Muresán Stefán igen drágának tartotta az ottani korcsma pálinkaárait és ezért elhatározta, hogy olcsóbb, könnyebb úton elégíti ki szükségleteit. A múlt év december 29-én éjjel testvéreivel elment Bárk Juonné házához, hol tudomásuk szerint nagyszerű pálinka volt elraktározva. Csöndesen fölfeszítették a kamara ajtaját és kedélyesen hozzáfogtak a pálinkalopáshoz. A nagyobbik Muresán a lopóval állt meg a hordó előtt, testvére pedig azalatt egy tálat tartott a kezében, hogy a kiszitt pálinkát beleeressék. Muresán Stefán a munka megkezdése előtt nagy szuszt vett, hogy minél nagyobb mennyiséget szívjon egyszerre a hordóból. A lopó épp tele volt pálinkával, midőn megjelent a hátuk mögött levő ajtóban a tulajdonosnő s reájuk kiáltott. A tolvajokat annyira meglepte a váratlan rajtakapás, hogy az egyik elejtette a tálat, a másik pedig a lopóba felszívott pálinkát visszaeresztette a hordóba s aztán eszeveszett futással elmenekültek az ablakon keresztül. Az asszony bűnvádi feljelentéssel élt s a tolvajokat a dévai kir. törvényszék bűnösöknek mondván ki, Muresán Stefánt 2 évi fegyházra, Muresán Juont pedig 8 havi börtönre ítélte. A kir. tábla Muresán Stefán büntetését 1 évi börtönre, Muresán Juon büntetését pedig 6 hónapi börtönre szállította le. Az ítélet jogerős.

— **Szerencsétlenség vadászat közben.** Pfandler Otmár dévai építész egy társával Haró község határában vadászott. Vadászat után a füre leültek, de maguk alá tették a puskát. Az egyik elsült s a serétek Pfandler combjába furódtak. A súlyosan megsebesültből a seréteket kiszedték s már tul van minden veszélyen.

— **Merénylet a vonat ellen.** Pán Juon és Opreán Nikulae 14 éves éretlen perkászi suhancok nov. 14-én a vasuti sinekre nagy köveket raktak s a sineket tartó szegeket kiszedték. Szerencsére a vasuti őr a merényletet észrevette s a gyorsvonatot megállította, mely csak lépésben ment át. A merénylet gonosz suhancokat a csendőrség kinyomozta és letartóztatta.

Szerkesztői üzenetek.

Orosz György urnak, *Bazová.* Az erdőőrök a vonatkozó törvény rendelkezései szerint saját személyükre nézve az utadói fizetése alól fel vannak mentve. Természetes, hogy ez a mentes-

ség csak magára a személyre szól, míg ellenben ha abban a kedvező helyzetben vannak — a mi egyébként elég ritkaság, hogy házzal, földdel vagy egyéb, a hivatalukon kívül eső adótárggyal bírnak, ez után az utadót is kötelesek megfizetni. Erre, mint sok más hasznos dologra nézve is felvilágosítással szolgál az Évkönyv I. évfolyama, melyet szerkesztőségünkben 1 K 40 fillér leszállított áron megrendelhet. Erdészeti zsebnaptárt rendelhet az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalánál (Budapest, V., Alkotmányutca 6.) Ára 3 korona. — **Orend János** urnak. *Alsó-Árpás.* Közleményét lapunk jövő számában hozzuk. Kár, hogy írónnal irta, mert sok helyt elmosódott és nagy fáradságba kerül kibetűzése. — **Sticz László** urnak, *Veszprém.* A jövő számban bővebben fogunk foglalkozni a mozgalommal.

A kiadóhivatal postája.

Máthé Mózes urnak, *Bányabükk.* A beküldött 8 koronával jövő évi május hó végéig van előfizetve. — **Varga Ferenc** urnak, *Lankóc.* A 2 korona előfizetési díjat köszönettel nyugtázzuk. — **Verbitzky Emma** urnőnek, *Balázsfalva.* Még 84 fillér fog járni, hogy a lap jövő évi március 31-ig előfizetve legyen. — **Fekete Sándor** urnak, *Sárkány.* A lapot Sárkányra irányítottuk becses címére. Azt nem tudjuk csak, hogy nevére, vagy a gondnokságra cimezzük. Erre nézve kérünk utbaigazítást. — **Catilina Sergius** urnak, *N.-Berivoj.* Küldeményeink találkoztak, s így az enyimet szíveskedjék visszautasítani. A két kartársat bejegyeztük előfizetőink nyilvántartásába. Köszönet a buzgóságért!

Hirdetések és pályázatok.

Ajánlkozás.

Szakvizsgázott erdőőr, ki az erdő ápolását, csemetekert vezetését, a hasznos vad gondozását, nyulnak, fácánnak és fogolynak hálóval való befogását, szakadozott hálók javítását, a halászatot jól érti, a vadászat minden ágában jártas, kitünően ért a kártékony vadak pusztításához s ki most is egy nagyobb uradalomban van szolgálatban, éghajlati viszonyok miatt állását változtatni óhajtja. Szíves tudakozódásokra címét az Erdészeti Ujság szerkesztősége közli.

3—5

Allást keres

egy vizsgázott 27 éves erdőőr, nő, ki az erdészeti teendők minden ágazatában, a hasznos vadak nevelésében és szaporításában és a dúvadak pusztításában teljesen jártas; igen jó lövő. Mostani állását a nehéz megélhetési viszonyok miatt kénytelen elhagyni. Az új állást 1906. évi január 1-én elfoglalhatja.

Címe megtekinthető az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél.

5—5

Drilling

kitünő gyártmány, még csak kevésé használt, melynek eredeti ára 200 korona volt, a vadászattal való felhagyás miatt jutányos áron eladó. Érdeklődők irjanak az alábbi címre:

3—3

Strobl Lajos (Szászsebes.)

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorsajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

Pénzküldemények a

"SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R-T." címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. november 26.

61. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Erdőörök és vadászok kincsestára. — 2. Oroszlánvadászat az ó-korban — 3. Tárca: Muki bácsi diadala. — 4. Vadászati rovat. — 5. Hasznos tudnivalók. — 6. Külömfélék. — 7. Napi hírek. — 8. Szerkesztői üzenetek. — 9. A kiadóhivatal postája. — 10. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönbén felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

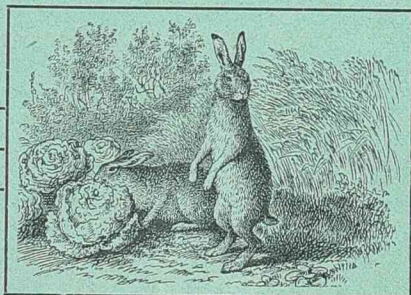
Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengerinyulakat, bagjokat és minden más állatokat magas áron vásárol az Élőállat kiviteli vállalat és állatnagyerkeskedő

O. FRANK, Wien V.,

- - Zentagasse 48. szám. - -

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott

➤ képes árjegyzéket ➤

ingyen és bérmentve küldök. — Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg.

7—26

Szászvárosi Könyvnyomda Részvény-Társaság

Szászváros
Klastrom-u. 1.

KÖNYVNYOMDAI
SZAKÜZLET

AJÁNlja az őszi idényre dúsAN
FELSZERELT PAPIR-RAKTÁRÁT U. M.:

ELJEGYZÉSI- és

ESKÜVŐI-KÁRTYÁIT.

MINDENMŰ

NYOMTATVÁNYAIT.

DISZES KIÁLLÍTÁS

MEGHIVÓIT,

GYÁSZLAPJAIT és

FALRAGASZAIT STB.

Sürgőnycim:
Könyvnyomdai és.

++++ A ++++
„SZÁSZVÁROS“
politikai
és vegyes tartalmu
hetilap
kiadóhivatala.

Erdőőrök és vadászok részére

legjobb vadász-fegyvereket jutányos árban
szállít

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Árak: 60, 76, 80 és 96 kor.

Gavallér-puskák: 104, 110 és 130 kor.

A fegyverek mind be vannak löve
s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapították
1847.

Brausweller János
Szegeden. Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórás, főtallója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Számítan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az
erdőőri szakvizsgára magán uton
készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: Békly Albert,
m. kir. erdőész,

a szászsebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti
Egyesületnél (Budapest V., Alkot-
mány-utca 6.)

Ára: 2-40 K, bérmentve 2-60 K.

Előfizetési felhívás

— az —

ERDESZETI UJSÁG

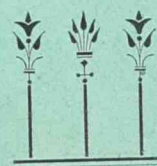
1906. évi X-ik évfolyamára.

1906. év január hó negyedikével megkezdjük lapunk X-ik évfolyamát. Az évfolyam első száma azért jelenik meg 4-én és nem 1-én, mert eddigi hiveink közül számosan annak az óhaj-tásuknak adtak kifejezést, hogy a lapot mindig vasárnapra kézhez kaphassák, ez pedig csak úgy lehetséges, ha azt csütörtöki napon jelentetjük meg.

Az „Erdészeti Ujság“ az egyedüli lap, mely kizárólag az erdészeti és vadászati altiszti személyzet szolgálatában áll s annak érdekeit minden tekintetben előmozdítani törekszik. Ezt a célját azonban csak úgy érheti el, ha az erdészeti és vadászati altisztek viszont a lapot úgy erkölcsi, mint anyagi támogatásban részesítik.

A jövő évfolyamban behatóan fogunk foglalkozni az erdészeti és vadászati altiszti személyzet **társadalmi és szolgálati viszonyaival, feltárva annak minden bajait és sérelmeit s keresve módját azok orvoslásának.**

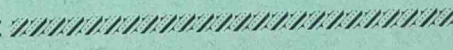

Kiváló érdekessége lesz a jövő évfolyamnak az **Emlékirat**, mely az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazott védszemélyzet által helyzetének javítása céljából indított országos mozgalom alkalmából készül, s így annak egyetlen járási erdészeti altiszt asztaláról sem lenne szabad hiányoznia.

Felkérjük nemcsak eddigi hiveinket, hogy lapunkat továbbra is támogatni sziveskedjenek, hanem az összes kartársakat is, hogy előfizetéseikkel nekünk az érdekükben való további küzdést lehetővé tenni sziveskedjenek.

A lap előfizetési ára marad a régi, és pedig:

	Egész évre	8 korona	
	Fél „	4 „	
	Negyed „	2 „	

Az előfizetések a következő cím alatt küldendők:

„Erdészeti Ujság“ kiadóhivatala
SZÁSZSEBES, (Szebenmegye).

Mutatványszámot 3 héten át ingyen küldünk; a ki az ezentúl való számokat is elfogadja és a postán vissza nem utasítja, arra az előfizetés kötelező. - - - - -

A kontinens régi jó hirnevű vállalata.

Őszi vetésre és szállításra

ajánl

kocsányos és kocsánytalan tölgy és cser makkot
u. m. szavatolt frissen szedett
gyümölcs- és lombfa-magvakat

elismert kitűnő és megbízható minőségben

Stainer Gyula

csász. és királyi udvari szállító

Első Körmendi Magyar Magpergető
Gyára **Körmend**, (Vas-megye)

és kéri a t. c. vevőközönséget, hogy az
őszi vetőmagvak beszerzésénél cégét,
mely már C-a 40 év óta a legjobb hirnev-
nek örvend, igénybe venni sziveskedjék.

Mindennemü

tű- és lombfa-csemetékkel

is szolgálhatok! ****

Elsőrangú magbeszerzési forrás!

Több ezer elismerő nyilatkozat. — Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nyomatott a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG” gyorsajtóján 1905.

Párisi világkiállítás 1900. Grand Prix. — Számos díszoklevél, állami és egyesületi érem.

Pozsony 1902. arany érem. — Lemberg 1894. nagy arany érem.